

عنوان مقاله:

ساخت مجهول در گویش تالشی (سه سار)

محل انتشار:

فصلنامه زبان پژوهی، دوره 11، شماره 32 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

عبدالله عزت دوست - دانشجوی دکتری زبان‌شناسی همگانی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تحقیقات تهران

مجتبی منشی زاده - دانشیار زبان و فرهنگ های باستانی دانشگاه علامه طباطبایی تهران

حیات عامری - استادیار زبان‌شناسی دانشگاه تربیت مدرس تهران

خلاصه مقاله:

مقاله حاضر، به بررسی ساخت مجهول، در گویش تالشی می پردازد. این گویش، در برخی نواحی استان گیلان رواج دارد و به سه گونه مرکزی، شمالی و جنوبی دسته بندی می شود. روش پژوهش، تلفیقی از میدانی و کتابخانه ای است. داده های پژوهش، به روش میدانی و از طریق مصاحبه با 30 گویشور بومی روستای سه سار گردآوری شده اند. در چارچوب نظری، از یافته های مرتبط سایر پژوهشگران نیز استفاده شد. گونه مورد بررسی در این مقاله، از نوع جنوبی بود که در روستای سه سار رایج است. این گویش دارای دو نظام حالت فاعلی - مفعولی و کنایی - مطلق است. بر این مبنا، مقاله حاضر، به بررسی چگونگی ساخت مجهول در این دو نظام حالت می پردازد تا به پرسش هایی پاسخ دهد. آیا در این گویش ساخت مجهول وجود دارد همچنین، با وجود این دو نظام حالت، مجهول سازی در آن چگونه انجام می گیرد یافته های پژوهش نشان داد که در گویش تالشی سه سار، ساخت مجهول وجود دارد. هر چند در این گویش ساخت مجهول با حذف عامل صورت می گیرد، اما در مواردی نیز عامل از جمله حذف نمی شود. بلکه، با تغییر جایگاه بعد از مفعول به صورت شناسه مبهم متصل می آید. همچنین ساخت مجهول فقط در صورتی به صورت همزمان در ساخت های کنایی رخ می دهد که عامل از جمله حذف نشود.

کلمات کلیدی:

ساخت مجهول، ساخت معلوم، گویش تالشی سه سار، حالت فاعلی - مفعولی، حالت کنایی - مطلق

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/974567>

